

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZ LAPJA * XIII. ÉVFOLYAM I. SZÁM * 2005. MÁRCIUS * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Levél az Olvasóhoz * Ha Isten Fia vagy... * Dr. Karácsonyi Jánosné: A húsvét * (Egyház)községünk történetéből * Legátusaink * Szőke Éva: Köszönet * Fohász * Várady Zsolt: Három vers * Magyar szemmel – Trianonra emlékezünk * 2004. évi statisztika * Hírek, hirdetések

KRISZTUS FELTÁMADOTT! ÁLDOTT HÚSVÉTOT!

2004. október 3-i istentisztelet után: Várady Gergely, Várady Klára, Pingitzer Gábor, ifj. Szőnyi Gábor, Papp Józsefné, özv. Molnár Béláné, özv. Lukács Károlyné, özv. Czako Gyuláné, özv. Bata Imréné, özv. Miklós Ferencné, özv. N. Szabó Jánosné, özv. Tóth Sándorné; hátul: Gyöngyösi István, ifj. Sz. Kós Jenő, Sarkadi István, dr. Palágyi-Deák Katalin, Szőnyi Gábor, félig Kuttor Diána, Gyöngyösi Istvánné, alig látszik N. Szabó Györgyné?, Kuttor Lászlóné, Koós Csongor, Koós Csongorné, Molnár Józsefné, P. Koós Ferenc

Várady Zsolt: Köszikla

Erős lélekkel állj rendületlen,
Ha vihar ostromolja szüntelen
Törekény életed sátorházát,
Istenben lásd annak köszikláját!

Ha ömlik eső, jön árvíz s szél fű,
Bolond életet a vihar szétdúl,
Te állj meg, bölcs! Hited legyen erős
Istenedben, ki élted s megmentőd!

Levél az Olvasóhoz

Reményik Sándor: Erdélyi március című versével

Egy tizenötös szám. És március:
Az első tavasz-hónap közepe.
Kimondottan így egyszerűn,
Ne féljeteK, ne féljen senkise.

Ne féljeteK: nem tüzesednek át
Halk hangolás után a vers-sorok,
Nem temetni és nem lázítani,
Csupán figyelmeztetni akarok.

Oly csendben nő a versem, mint a fű,
Úgy duzzad, mint a rügy duzzad a fán:
Nem szavalok, – szavaltunk eleget,
Nagyon sokat – március idusán.

Volt egy tanítóm akkor, – igazi,
Nagy nevelő, – gyökérig lehető.
Ő mondta: csak úgy ünnep ez a nap,
Ha munkát s imát összefoglaló.

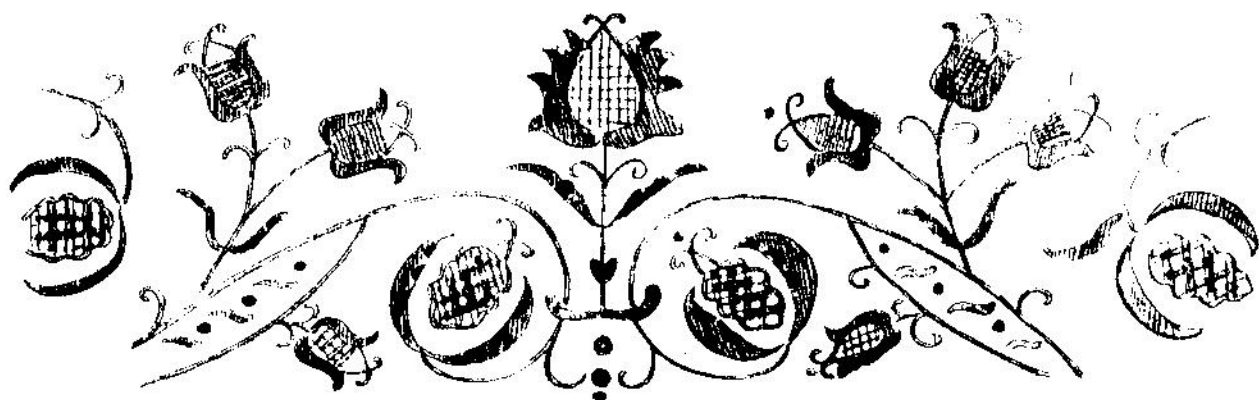
Magányos hangját zsivaly nyelte el.
Lavina dörgött. Most, – a kő alatt
Számunkra csak csendes növekedés:
Valóban: munka s imádság maradt.

De szárny kell munkához s imához is!
Szárny, mely röpit, s forrás, mely erylhet ad.
Tört szárny, beomlott kútfő: – mégis élet,
Mégis üdvösség az a régi nap.

Testvér, látod: én nem járok tilosban,
De te is hidd: nem tilalmas dolog
Megsimogatni otthon a fiókban
Egy poros, régi, kicsi szalagot.

Aztán – menni a hétköznapok útján,
Császárnak megadni, mi az övé,
S maga részét minden hatalomnak, –
De Istennek is, ami Istené.

(1931. március 10.)

**„ADJÁTOK MEG AZÉRT
AMI A CSÁSZÁRÉ, A CSÁSZÁRNAK;
ÉS AMI AZ ISTENÉ, AZ ISTENNEK.”**

(Máté evangéliuma 22:21b.)

HA ISTEN FIA VAGY...

Textus: Máté IV: 1-11.

Kedves Testvéreim! Először kezdjük azzal, hogy a mi Urunk, Jézus Krisztus böjtölt, negyven nap és negyven éjjel, s folytassuk azzal, hogy minékünk nem szokásunk böjtölni, mert mi református keresztyének vagyunk. S ezt olykor olyan büszkén mondjuk, hogy talán még le is nézzük azt, aki gyakorolja e kegyes szokást. Tudnunk kell azonban, hogy a belsőséges böjtnek igenis van haszna, a külsőséges viselkedés pedig akármilyen tetszetős, nem ér semmit. Isten azonban azt nézi, ami a szívben lakozik, az indulatot, az érzést, az ember ezzel szemben sokszor csak azt látja, ami a szeme előtt van.

Jézus Urunk tehát böjtölt, hogy így készüljön fel földi küldetését betölteni. Különösképpen böjtölt. A kísértő háromszor kísértette meg, azaz próbálta eltéríteni az Istentől, a mennyei Atyától. Kétszer mondja a kísértő: ha Isten fia vagy... mondd, hogy e kövek változzanak kenyérré, és Vesd alá magadat...

Az Anyaszentegyház története során sok tévedésre, félreértésre, szakadásra, majd magyarázkodásra adtak okot a Sátánnak e szavai. Ha Isten fia vagy...

Valóban Isten fia Jézus – tesz fel sokan a kérdést. S ha igen, hogyan az? Talán még bennünk is lehetnek ilyen kárhozatos gondolatok, amikor a felvilágosult ember értelme szembe kerül az üdvösséget adó hittel. Pedig a hit és a tudás nemhogy nem ellentétei egymásnak, de erősíti egyik a másikat. Tudniillik a hit ellentéte a hitetlenség, a tudás ellentéte pedig a tudatlanság. Csak a tudatlanság sokszor olyan nagy az emberben, hogy már ezt sem tudja.

Jézus Krisztus a világ üdvözítője, megváltója az embernek, hiábavaló vergődéseimből szabadítóm, üres és haszontalan időtöltésekből megmentóm, benne láthatom meg, mi lehet az ember, ha a mennyei Atya akarata szerint él.

Ő bűn nélküli, egyébként mindenben ember és emberi, de istenember, mert isteni is ugyanakkor. Szava hatalommal bíró szó. Hittanórán megkérdeztem: tehet-e Jézus ma is csodát? Valaki azt felelte: nem. Ez a mi bajunk, testvéreim, hogy így gondolkozunk. Nincs hitünk. Ha csak mustármagnyi volna belőle, hegyeket mozdíthatnánk ki helyükből, nem mondanánk, hogy lehetetlen, mert Isten előtt, az isteni hatalom előtt nincs lehetetlen. Jézus sem futamodik meg böjtölése helyéről, a pusztából. Éhes, halálosan éhes, de tudja az, aki megelégtíti az éhező ötezreket kenyérral és hallal, hogy nemcsak kenyérral él az ember... Azután vissza tud utasítani olyant, ami az övé tulajdonképpen, a hatalmat, amely majd teljes mértékben neki adatik... S végül tudja azt, amit mi igen sokszor elfelejtünk, hogy az Úr bír ez egész földdel és minden benne élőkkel. Halottunk megdöbbenő hírt olyan esetről, amikor egy szélhámós eladta a Nyugati Pályaudvart valakinek. A legmegdöbbenőbb az volt, hogy a másik fél ráállt az üzletre. Ilyen a Sátán is, azt kínálja, ami nem az övé. Itt Isten fiának. Így kínálja a világot, amivel az Úr bír. De Jézus Urunk megfelel neki: az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!

Amikor lélekben mi is böjtölünk, mert szükséges, hogy így böjtöljünk, lássuk Jézusban Isten Fiát, lássuk benne a világtörténet gyökeres átalakítóját, nem földi forradalmárként, de Isten szent akarata szerint, lássuk benne a velünk együtt szenvedő Istent, lássuk a küldetése betöltéséért böjtölő, értünk meghaló és feltámadóban legnagyobb tanítónkat, Megváltónkat, hiszen mi már nem így mondjuk: Ha Isten fia vagy, hanem Simon Péter vallomásával valljuk. Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia! S akkor boldog lesz életünk, boldog lesz böjtünk, mert benne örvendezünk mindörökké.

Ady Endre, szilágysági református költőóriásunk így ír Róla Volt egy Jézus című versében: Szent elgondolás: volt egy Jézus, Ki Krisztus volt és lehetett És szerette az embereket. Ő mondta: fegyvert a fegyverrel Győzni s legyőzni nem szabad. Jézus volt, Krisztus: legigazabb. Az emberek úgy elrosszultak (Hiszen nem voltak soha jók): Most Krisztus-hitünket csúfolók. Pedig ma is élhet. Föltámadt, Ki Krisztus és nagyon nagy úr, De él másképpen és igazul. Járj köztünk, drága Isten-Ember, ..., nőnek a gazok S kevesek az igazok. Úgy látlak, ahogy kigondoltak: Egy kicsit véres a szived, De én-szivem egészen tied.

Erősítsen meg minket mindenható Atyánk abban a hitben, e böjti időszakban is, hogy Krisztusban az övéi vagyunk és azok is maradunk örökké! Ámen.

A húsvét

Húsvétkor már a természet is ébredszik. Gyakoriak a szép fényes napok, érezzük a lágy szellő lehelletét az arcunkon, az ősszel elvetett búza- és árpatablák már haragos zöldek, s a föld és a friss növények valami megmagyarázhatatlan életszagot árasztanak. A kertekben az aranyvessző sárga virága és a japánbirs élénkpiros virága felüdíti a szemlélőt. És ha valaki látta az apró kis sárga gömböket, az alig pár napos pihés kis libákat a zöld vetésben legelni, ahogy pityegnek és örülnek az életnek, annak ez szívderítő látvány.

Nem csoda hát, ha az emberek is vidámabbak, készülnek az embert próbáló munkára, csupa reménység és bizakodás él bennük, hátha ez az esztendő jobb lesz, mint a tavalyi. A húsvét ünnepe maga is az élet diadalát jelenti, mely úrrá lett a halálon.

A húsvéti szokások nálunk is megmaradtak, és gyakorolták is még az én gyermekkoromban. Az úgy volt, hogy a fiúk nagypéntek éjszakáján kolompolni jártak. Csengőket, kolompokat, kereplőket vettek magukhoz, és elmentek a szomszédokhoz, a házakat körüljárták, és ezt kiáltották: „Kígyók, békák távozzatok, az Úrjézus feltámadott!” Akkor felkelt a gazda, vagy a gazdasszony, és pénzt adott nekik. Így gyűjtötték össze a „szagos” vízre valót.

Más vidékeken a lányok jártak tojást gyűjteni, természetesen nappal. A tojásokat megfestették, és locsolkodáskor odaadták a fiúknak.

Egyszer, amikor már lefeküdtünk, halljuk ám, hogy jönnek a kolomposok nagy zajjal, elkezdik a mondókájukat, és futkároznak az udvaron nagy robajjal. Jó párszor körülszaladták a házat, majd elhallgattak és vártak. Édesapám azt mondta, neki semmi kedve nincs felkelni, mert nagyon fáradt, ha nem adunk életjelt magunkról, majd elmennek. Mikor látták, hogy nem gyúl világosság, mély csend van, még egyszer próbálkoztak, de ekkor sem jártak eredménnyel. Erre a „főkolompos” az ablaknál elkiáltotta magát: „Kígyók, békák, túrjátok szét ezt a házat!” – ezzel már rohantak is el újabb zajt csapva a másik háznál. A locsolkodásnál aztán kiderült, hogy édesapám keresztfia volt a vezér, mire a pénzadomány ki lett egyenlítve, és így csak nagy nevetés lett a vége.

Nagypénteken szokás volt a böjtölés is. Ezt a napot édesapám mindig megtartotta, egész nap nem evett semmit, így látta ezt ő is az apjától. A böjtölés estig tartott, amíg a vacsoracsillag meg nem jelent az égen. Utána már akár zsíros ételt is lehetett enni. Neki mindig kolbászos rántotta volt ilyenkor a vacsorája pár pohár vörösborral. Nagypénteken mákos babajkát csináltak, meg hatalmas tál pattogatott kukoricát. Ezt Zsuzsi néném tudta csinálni. Megrakták fával a tűzhelyet, levették a tűzhely karikáit, a kukoricát drótszitákba tették, és a láng fölött mozgatták, míg a kukorica mind kipattogott. Azután körül ültük a tálat, és jót csemegéztünk belőle. Húsvétkor szokás volt „csíramálét” csinálni. Ez úgy készült, hogy a búzát már jó előre kicsíráztatták, ezt a búzacsírat összetörték, és tejet öntöttek rá. Egy ideig áztatták, majd leszűrték. Ebbe a lébe lisztet, tojást tettek, összegyúrták, és ezt a masszát tepsibe öntötték. A tepsiket kemencébe tették, és egy óráig sütötték, lepényszerű sütemény lett belőle, de olyan, mintha mézet öntöttek volna rá. Az íze is mézédese volt, mert a búzában lévő keményítő csírázaskor cukorra változott, ettől kapta a mézédese ízét. Feldarabolták, mint a süteményt, a levét meg kanállal ettük. A mai modern ételajánlatok között gyakran szerepelnek a csíráztatott magvak, úgy látszik, eleink azt jól tudták, hogy milyen hasznos a szervezetnek, és alkalmazták is az étrendben.

Húsvét első napján az egész család templomba ment. Ilyen nagyobb ünnepek alkalmával az ünnepi kocsiival mentünk, olyan kis hintóféle volt ez, úgy hívták: homokfutó. Magunk is ünneplőbe öltöztünk, édesapám felvette a fekete ruháját, édesanyám meg egy sötét-kék selyem rakott szoknyát viselt, és felvette az arany nyakláncát is. Meghallgattuk az istentiszteletet, és úrvacsorát vettünk. Ünnepi hangulatban mentünk a két nagynénémhez is, kellemes húsvéti ünnepeket kívánni, ahol mindjárt hordták az elmaradhatatlan túróslapényt és utána a saját termésű kadarkát. Majd hazakocsiztunk, és otthon következett csak az ünnepi ebéd. Húsvétkor a kocsonya is elmaradhatatlan volt, amit sohasem ebédre, hanem uzsonnára vagy reggelire ettünk.

Húsvét másnapján volt aztán az ünnep csúcspontja, a locsolkodás. A kisebb fiúk csoportokba verődve járták a házakat. Elmondták a locsoló verseiket, és megöntözték a lányokat. Édesapám előre elkészítette az aprópénzt. Ez azért volt szükséges, hogy a rokon gyerekeknek többet szánt, ők egyformán kaptak, nehogy sértődés legyen belőle. Az idegen gyerekeknek kevesebb pénzt adott, de tojást meg süteményt ők is kaptak. A locsoló verset csak emlékezetből tudom leírni, azóta már teljesen elfelejtették azok is, akik mondták. Körülbelül így hangzott: „Vígan örvendezzünk, Krisztus feltámadott. Ki a szidóknak tanácsot tartatott. Keljete fel, gyászborult ragyogó csillagok, Örvendezzettek, minden teremtett állatok. Fölserkent már a nap sötét homályából, Mit jövendölt Jézus a bölcsék mondásából? Azt jövendölte Jézus a bölcsék mondásából, Midőn a szent asszonyok Jézus koporsójához értek, Jóságú balszamokat és keneteket vittek. Mi is megérkeztünk húsvét másnapjára, Jóságú vizet hoztunk a lányok számára.”

Márai Sándor ezt írja az ünnepről: „Ha az ünnep elérkezik életedben, akkor ünnepelj egészen. Tisztálkodjál belülről és kívülről. Ünnepedben legyen valami a régi rendtartásból, a teljes kikapcsolódásból, legyen benne áhitat és föltétlenség. Az ünnep az élet rangja és felsőbb értelme. Készülj fel rá testben és lélekben!”

Én még hozzátenném: mindig figyeljünk arra, mit üzen az ünnep nekünk. A húsvét ezt üzeni: „Nincsen itt, mert feltámadott!”

2005. húsvétkor

dr. Karácsonyi Jánosné

**„FELVIRRADT ÁLDOTT, SZÉP NAPUNK,
MA TELJES SZÍVVEL VÍGADUNK...”**

356. dicséretből

(EGYHÁZ)KÖZSÉGÜNK TÖRTÉNETÉBŐL

1219. (ld. Borsod) Váradi regestrum Bor.
1439. Hradystyan (ld. Diósgyőr) Bor.
1483. július 31. B. vm. nemeseinek levele Beatrixhoz, a királyné Radostyán nevű poss. ez pedig Kondó possessio-hoz tartozik, ez már egyszer megtörtént BAZ. M.L.T. XV. I. 20.
1540. nov. 16. Balassa Zsigmond és neje Fánchy Borbála 20.000 fl. fejében diósgyőri zálogbirtokos Takács S. Régi magyar nagyaszonnyok p. 131.
1544. M.d. Sigismundi Balassa, fusqu p. 1. p 10 1/2 Dic. 3.
1546. d. Balassa p.10, Juqu 10., Judex I. dic. 54.
1549. 26 neves dézsmajegyzék BAZ. M. Lt.
1549. lakosság 267, fruges 2764, vernale 426, red. ap. 8, Decimatores: Gabriel de Naghmihal, Blasius plebanus de Maklar
1549. Ragistian poss. d. nobilitum p.9, Juq 8., dom nova 2, Jud rd.1, Domus Balassa fl 2 1/2 d. 20 plt. no.118.
1552. M.d., Balassa p9 Dec. 153, p8=174 Bor.
- 1554-56 török pusztította el a helységet, mely után egy időre néptelenné lett V.J. II.p.253.
1554. Balassa I.p8=202, II.p9=267, III. p9=235 Bor.
1555. Ragysthian Balassa p 11 1/2=323 Bor.
1556. tatár horda Szentpéterről 1500 embert vitt el, Radostyán puszta falu, Ragistian est deserta p7=381 Bor.
1559. Balassa Zsigmond borsodi főispán halála, neje Fánchy Borbála, panaszok tettek ellene a tapolcai és az egri püspökség jövedelmeinek elfoglalása miatt 1542-1559-ig
1563. A király és Perényi Gábor egyezsége a diósgyőri uradalom dolgában 63.000 forintért
1563. febr. 3. Fánchy Borbála halála. megesketi Páhi Török Bálintot és Vas Istvánt, várnagyokat, hogy Diósgyőrt a királynak adják mindenestől; Lorántffy Kristóf, Szerafin Kristóf, Fánchy B. az egész uradalomban nagy gonddal tartotta fenn a római vallást (Zay Ferenc kérése 1563-ban) Takács Sándor: Régi magyar nagyaszonnyok, 139.P.
1564. Turcis subjecti: Ragystyan Sac. Rom. Ces. Matias. Judex Andreas Racz Integ. p. 9. med. 7. imp.16. noviter erecta 1. Dic.410. Bor.
1566. Subsidium primum in processu nob. Ambrosii Berethjudicisium, qui processus omnius Thurcis est subjugatus. Saiozentpeter: mgf. dui de Peren p.33.; Possessiones: Monosbel, Paraznya, Ragistian,.... non sunt connumerate. Dic. 458.
1570. jan. 17. enyingi Török Ferenc és Ország Borbála beiktatása alkalmával birtokbérjárás Paraznyán, Radostyánban, Káplonán, Bábonyban, Diósgyőr vára, mezőváros Tan. Dgy. történetéhez 2. Bessenyei József p.255.
1576. bíró Zabonyay Benedek (Szobonya?) Dec. 21 gabonatizedet fizető lakos, búza 18, kalangya 25 marok, 6 tavaszi 7...? 18 méhraj 36? dec. Bor.
1576. cin perselytányér érdekes bibliai domborművel „Noe gieng aus dem Reche und offert dem Gotte” Miskolci Múzeumban
1577. ápr. 15. Alattyáni Mihály prédikátor (Varbó, Paraznya, Radostyán) 1597. Dédes, 1598-99 Sajókazinc, dézsmanyugtatónyokról
1577. bíró Nagy László Dec. Bor.
1578. aug. 19. prédikátor Alattyáni Mihály, Varbó filiája Paraznyával együtt Radostyán M. Pr. Egyht. Adt. Bp.1929. p.48., aug. 1 pr. A. Mihály
1578. Turcis subjecti, Radischians judex Baltasar Kos Dic. 573.
1579. bíró Ozonna Antal Dec. Bor.
1579. Varbó leányegyháza Bor.
1580. bíró Bán György Dec. Bor.
1580. Varbó Ego Michael Alattiani pastor ecclesiae Dei in Varbo, Paraznia et Radistian fateor et recognosco me recepisse ab egregiis dominus domine Mattheo literato et dominus Matthia Herenczenj decimatoribus Sacre Caes. Regiaeque Matis fr. gel 21, m.2. , vernal. gel. 4 1/2 m 9. In cuius rei testimonium dedi chirographum proprio sigillo corroboratum. Actum in Varbo 24. Aug. 1580. (pecsét ki nem vehető) Dec. Bor.
1581. birtokos Barius János Bor.
1581. Ennekem Alattianj Myhalnak varbaj predjkattornak Az kyal ur felsége dezmassy Honnat Myhal es Szalaj Matte deak Igazzan meg attak a quartat Varbóbol, Paraznyabol es Ragystyanbol cub vini 21 1/2 juss. 1. Ennek Byzonsagara Adom Tula don keszem Irassat mjndeneknek tuttara Anno Do. 1581. Dec. Bor. Varbó leányegyháza.
1582. 160 flt. ld. török adó Bor.1582. Varbo, Condo, Parasznya Ego M. Alattany minister ecclesiae Dei in Varbo et in possessionibusParasnai? et Ragistani fateor et recognosco, quod... decimatores ex iis possessionibus videlicet Varbo, Condo, Parasznya equo et justo octava partem decime persolverunt... Datum in Varbo die 11. Augusti anno Domini 1582. Dec.
1582. bíró Bende István Dec. Bor.
1582. Ragystyán 160 adó!
1582. Varbó EgoM. A. p. e. Varbaiensis fateor et recognosco, quod ... decimatores vinorum... mihi aeque et juste persolverunt octava partem de V. Ragistian et Paraznia, videlicet cub 16 1/2, j. 3 1/2 Ano Dom. 1582. (pecsét mitológiai alak) Dec.
1582. Varbó leányegyháza Bor.
1588. ld. Felsőszolca Bor.
1590. Jk.II.491. II.469. birtokos: Bedegi Nyáry Pál és neje enyingi Török Zsuzsánna Bor.
1591. Jk.II.662,721. birtokos Homonnay István és neje Török Eufrozina Bor.
1593. Jk.III. birtokosok Török István, Homonnay István stb. Bor.
1594. Káplona leányegyháza Bor. Mihi Georgio Debreczino pastori ecclesiae Dei in Capolna decimatores... ex octava deputaverunt fr. gel. 6 1/2 m. 8. Pro catediatico ex duabus filialibus solvi florenas videlicet Ragistian et Lazlofalua. In cuius testimonium...Dec. Ex possessionibus Radistian et Lazlofalwa in octavam pastoris dedi illius loci cub. 14. jut? 2. Dec.
1595. A reformátusok használják a középkori kötemplomot, templomösszeírás Sp. V. J. II.253.
1596. febr. Bíró Albert A török adót Budához fizették Urb. et conscr. fasc.106.nr.75. Bor.
1597. bíró Király Lukács Dec. Bor.
1597. nov. 7. Predikátor Gönci Péter, filiája Sajókápolnának Sajólászlófalvával együtt M. Pr. E. A. Bp. 1929. p.43. dézsma-jegyzékből: 1601-1606 Sajókaza, 1622-23 Kazinc, 1589-90 Szendrőlád-Ládbesenőd, 1605. Vadna
1598. bíró Gál Péter Bor.
1598. nov. Ego Petrus K. pastor eccl. Radistian, Kapolna et Lazlofalua recognosco Datum in Capolna posttridie d. Emerici anno 98. Dec. Bor.
1598. szept. 15., nov. 6. prédikátor Gönci K. Péter, filiái: Sajókápolna, Sajólászlófalva. M. Pr. Egyht. Adt. Bp. 1929. p.43., Ego Petrus Gönczj minister verbi divini in possessione Ragistian et filialibus ejus Laszlofalua et Kapolna fascor. 15 Septembris juxta novum? 1598. Dec. Bor. dézsmaj.
1599. Ragvestian Bíró Bán György Dec. Bor.
1600. Lampe p.294.
1601. bíró Rácz Ferenc Ragistian Dec. Bor.
1602. bíró Bann György Dec. Bor.
1602. Ragistian: Turcis tribut. domus 6 Dic. 850. Bor.
1603. bíró Bán János Dec. Bor.
1604. bíró Rácz Ferenc Dec. Bor.
1605. ld. felsőszolca Bor.
- 1605.-14 ld. bírák Bor.
1606. máj. Ego Michael Siklosi pastor ecclesiae in Varbo fateor... me accipisse... octavam ex agnis...ex Varbo, Ludna, Paraznia, et Radisczan... Dec.nov. Ego Mihael Siklosi minister verbi divini apud Varboienses, Parazniaienses, Radistanienses, Kondaienses et Ludnaienses testor... Actum anno 1606. 6. novembris Dec.
1606. Varbó leányegyháza ld. ezt Bor.

1607. Jk.III.714. birtokos Nyáry Pál s fiai Miklós és Zsigmond, leánya Borbála Varkocs Györgyné Bor.
1608. Ego M. L. Siklioni minister verbi divini apud Varboienses, Paraznianses, Radistianienses, Kondaienses et Ludnianses testor hoc meo chirographo me integre recepisse quartam, hoc est octavam partem dicimae a decimatoribus... Dec.
1611. nov. Reverendo Andreae Miskolczy concionatori Capolnensi ex eadem possessione Kápolna cum filialibus Alaczka, Laszlofalva, Kondo et Ragistian octave date sunt... Dec.
1613. Id. Devény Bor. Ragistian ad Diosgór, iudex Baan Tamas p.1. Proc. Johannis Dic. 922. Lajosju...?1612. Ex his possessionibus (Warbo, Radisczan, Lazloffalva, Ludna) in octavam partem domino concionatori Josepho Tarczaliensi extradati sunt. d.88. Dec.
1619. márc. N.Ra.fasc.267.nr.54. js. 10 ? ex arce nostra Dios Geór: Bedegi Nyáry István római császár urunk Öfelségének szentelt vitéze és híve radistyáni jobbágnak Bende Istvánnak s feleségének Domokos Dorkának 150 frt-ért elzalogosítja egy házhelyet, melyben Bende lakik Ragyistián faluban, s őket minden dézsma alul kiviszi. Bor.
1620. Tökmer Gergely eladott Szobonya Gergelynek Koss András szomszédságában egy elpusztult beltelket, hozzá tartozó malommal együtt, de most ezen malomnak mégcsak nyoma sincs. (1864-ben) Pesty Frigyes p. 260. Borsod vm.
1621. Kisidai János prédikátor (Varbón, Parasznyán és Ludnán is) 1622. aug. 15. prédikátor Makrai Pál Varbó filiája Parasznyával és Ludnával együtt M.Pr. E. At. Bp. 1929. p.48.
1621. okt. 7. prédikátor Kisidai János p.43. M. Pr. Egyht. Adt. Bp. 1929.
1622. aug. 18. prédikátor Kisidai János M. Pr. Egyht. Adt. Bp. 1929. p.43.
1622. Bedegi Nyáry Borbála Haller Györgyné megkínálja Rozinay? Györgyöt azzal a 100 frttal, mellyel neki a ragyistyáni rész inskribálva volt. Jk.IV.442.
1622. Ego Jo Kisiday minister verbi Dei in possessione Ragistian fatcor... Dec. Bor.
1623. jún. 11-aug. 11. prédikátor Makrai Pál, Varbó filiája Parasznyával és Ludnával együtt. M. Pr. E. A. Bp. 1929. p.48. Ego Paulus Makraj pro tempore pastor ovium Christi in Varbo, Baraznya, Ludna, Ragistian et Kondo... (1624-ben)
1623. okt. 28. prédikátor Fegyverneki János, Varbó filiája Parasznyával, Ludnával és Kondóval együtt. M. Pr. E. A. Bp. 1929. p.48.
1625. dec. 13. prédikátor Kőrösi István Kápolna filiája Lászlófalvával és Kondóval M. Prot. E. A. Bp. 1929. p.43. Kápolna Id. ott Bor.
1637. Jk.V.400. birtokos özv. Nyáry Miklósné Bánfy Judit és gyermekei Bor.
1638. aug. 22. Vadnai János ref pap Kápolnán, leányegyház. Lászlófalva, Radistyán Dec. Bor.
1638. Kápolna leányegyháza Id. ezt Bor.
1641. bíró nemes Gál István, itt lakó nemes Bán Balázs, török adó Törv. Tár 1869. 166. Bor.
1649. Jk. VI.723. Itten lakó nemes Kós Gergely Bor.
1654. N.Ra.fasc.267.nr.56. Nagybossányi Bossányi László és felesége Nyáry Krisztina egy házhelyet 20 ezüst tallérokban elzalogosít Radostyánban lakozó Szobonya Tamásnak Bor.
1656. N.Ra. fasc. 267.nr.55. Bedegi Nyáry Zsigmond 30 frt-ért egy puszta házhelyet inskribál Ragistyánban lakó Kos Jánosnak, melynek napkelet felől való szomszédja az Praedicator háza, , napnyugatról pedig Bán Tamás háza vagyon. Bor.
1658. Jk. VII.394. birtokos Kun István Bor.
1660. Ragyistyánban lakozó Kos István radistyáni házhelyét, melyet a diósgyőri uraktól vett, zálogba adja 36 frt-ban Alacsckán lakozó Miklós Mártonnak. Nra.fasc.267.nr.65. (Bor.)
1661. N. Ra. fasc. 267. nr.60. Bedegi Nyáry Zsigmond egy puszta házhelyet Radistianban 36 frt-ért elzalogosítja Lászlófalván lakozó nemzeti Sós Jánosnak. Bor.
1667. Id. Petri Bor.
1685. Id. Szihalom Bor.
1689. itt lakó nemesek Id. Miskolc Bor.
1698. szept. 16. proventus pastoris charta Sp. It. p.298.
1702. Akad. It. ? ref. lelk. Szentpétery István (Borovszky)
1706. elbontják a sekrestyét a középkori templom mellől, a templomot javítják Várady J. II. p.253., Jk.XV.2. templom reparálása 8 frt. Bor., egri em-i jk.1769.
1708. Lampe 575. Ref. egyház (Bor.)
1720. az összeírásban domus parochialis Urb. et conscr. fasc. 5. nr.4. Borovszky
1720. jan. bíró Szabó Márton Urb. et conscr. fasc. 5. nr.4. Bor.
1720. öreg nagyatyóktól hallva, abauj vm. Szikszó várossából származtak, testimoniális kiadásával igazolják Pesty Frigyes 1864. Borsod vm. leírása p.260.
1721. júl. 7. Tanúk meghallgatása az 1679-80-as pestis előtről, 61., 62., 63. tanu, Petrus Sós 68 é., Joanes Kátay 60 é., Nikolaus Szobonya 48 é. A.IV./726./18.
1722. jún. Radiscsány bíró Kis Tamás Urb. et conscr. fasc. 5. nr.4. Bor.
1725. jan. 10. Radiscsány taksás nemesek Id. Miskolc (Bor.)
1726. jan. bíró Kóos Márton Jk. XX.462.
1731. Sárkány Dávid Et. lcx. p.520. Magyar írók élete XII.189., Sp.Lvt.A./IX./2694./10.
1741. nemesek Id. fölkelés Bor.
1743. harangöntés, felirata „Isten ditsóságire Radistani Reformata Eccle. Öntette 1743.” (1805-ben két harang volt, Sp. Lvt.összeírás)
1746. a falu minden lakója ref. V.J. TI.p253. Soós Imre: a templom a falun kívül áll p.143.
1748. febr.19. Nobilis et clarissimus D. Andreas Marusy pastor Radostyaniensis ecclesiae Helveticae confessioni addictorum, Demjén Gergely Bácsy Ágneset teljhatalmazzottjának váltja Jk.XXIV.375. Bor.
1753. Visitatio Ecclesiae Ragyistyányiensis Andreas Marusi, Rozsnyai, subsistentia ministri, scholae rectoris, a templom magas hegyen kőből, két harang 100 font, 90? 30 font, a par hely cleitől fogva..., egy ezüts alacsony pohár, cin talpas pohár, ön két sor virággal ékesült gombos és ajakas kanna, két ön tányér (nagyobb, kisebb), egy abrosz, hat kendő p.49. Sp.Lvt.egyhlát. jk.
1755. anyakönyvezés kezdete Kondóval közösen
1755. Zsindelyezik a templomot V.J. TI. p.253.
1762. 16 méter magas hatszög alaprajzú fa harangtorony építése V.J.II.254.
1769. a gróf egri püspök dëxcellenciája a radistyáni parochián, visitatio a keresztelelssel kapcsolatban Sp.Lt.A./XIII./4343./226.
1774. apr. 12. Kajári István prédikátor, kúrator Kos János, esküdt személyek: Szabó István, Juhász Márton etc. levele Szathmári Király Györgyhöz a templomnagyobbitás szándékáról, költségeiről A./XV./5278./81.
1780. Már megvolt az iskola, a Helyt. tanács kimutatása: 20 tanítvány volt Ballagi K. p144. Borsod és Mk. tanügyi állapota
1782. jan. 20. Rad-Kondó, prédikátor Kajári István, díjlevél Sp.Lvt.A./XIX./6928.484.
1782. nov.27. a rad. egyháznak nincs pénz vagy ... fundatziója helységünk élő pecsétjével... sokkal inkább az oskolának kúrator Szabó István, a helység bírāja Lehotai György Sp.Lt. A./XIX./6816./372.
1784. magasabbra rakják a templom falait és bővítik a keleti, nagyobb méretű hajórésszel, s egy ajtót is befalaznak. kazettás famennyezet „HidjeteK Istenben!” V.J. TI.p.253.
1788. villámcsapás a toronyba, nem gyúlt meg Vladár József Sp.Lvt.D./CXXIX./72.695./640-22.
1796. Harangöntés „A RAGYISTANI REFORMATA EKLESIA ÖNTETTE 1796.” 1805-ös harangösszeírás Sp.Lvt.
1799. Lelkészlak egészen újból építettett Vladár József Sp.Lvt.D./CXXIX./72.695./640-22.
1802. iskola építettett Vladár József Sp.Lvt. D./CXXIX./72.695./640-22.
1804. új iskolaház épül egyh. jkv. Ballagi K. p.144.

1805. A K-Ny-i hajó déli oldalának közepéhez bejárati előcsarnok – melyen keresztül ajtó a templomba, és befalazták az addig használt kéleti kaput. V.J. TI. p.253.

1808. harang öntetett prot.p122.

1821. átalakítása az iskolának, mert szűknek bizonyult Ballagi K. p.144. jkv.?

1848. Vladár János Ip. Jk. Bor.

1850. ápr. 10. Szakái László felsőborsodi esperes levele a fl. superintendens úrnak 1850. évre kihirdetés végett a radostyáni tűzvész – némely épületben kár, a tempiom zsindelezgetése „pénz erejéből kifogyott” Sp.Lvt. B./LXXXI./32.400./66.

1850. birtokos a királyi korona Fényes E. III.p.273.

1864. máj 25. jegyző Nagy Lajos, bíró Vadnay Péter Pesthy: Helynevek p369.

1865. harangöntés, Korrentsch Márk Egerben Sp.Lvt. D./CXXXII./74.245./864-D./30.

1868. leégett az iskolaház Ballagi K. p144. jkv?, cseréptetőzettel új iskolát épített az egyház

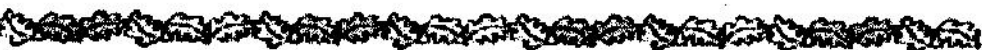
1879. A tanítói lakás kényelmesebbé tétetett tanító Papp Dániel 18 éve (fényképe is megvan) Ballagi K.p144., iskolai berendezés, fali olvasóablak, két térkép, Mo. és Európa, számoló gép, természetrajzi, természettani ábrák

1896. jan. 30. lelkeszi, tanítói és kántori díjlevél D./CXXX./73616./225.-d./61.-62.

1926. két hang Szlezák László Bp. 132 kg és 76 kg V.J. TI. p254.

1928. A mennyezet átfestése, ismétlődő ornamentális díszítésekkel, szószerű D(é)l-ről Éra, ablak a D(é)li oldalfalba, múlt századi orgonájának felújítása (Farkas Kálmán) 8 változat Várady József TI.p254. Borovszky Samu

Kikutatta a vármegyei, az egyházközségi és az egyházkertletli leltártárból és összeállította V. Zs.

Legátusok voltak Radostyánban az elmúlt 10 évben:

1993. karácsony	Orbán Sándor V. é.	1999. pünkösd	Kovács József IV. é. debreceni
1994. húsvét	Veres Péter III. é. budapesti	karácsony	Török Béla IV. é. debreceni
pünkösd	Tóth Boglárka IV. é. debreceni	2000. húsvét	Iván Barna IV. é. debreceni
karácsony	Várady Gábor V. é. debreceni	pünkösd	Soltész Gabriella V. é. sárospataki
1995. húsvét	Kapitány Levente V. é. kolozsvári	karácsony	Sóhajda Levente debreceni
pünkösd	Kucharszki Zoltán V. é. kolozsvári	2001. húsvét	Demeter Ottó III. é. debreceni
karácsony	Gál Szilárd sárospataki	pünkösd	Sóhajda Levente debreceni
1996. húsvét	Szaniszló Tibor sárospataki	karácsony	Barabás Péter III. é. debreceni
pünkösd	Tóbiás Zoltán sárospataki	2002. húsvét	Batári Zoltán V. é. debreceni
karácsony	Tóbiás Zoltán sárospataki	pünkösd	Molnár Virág V. é. debreceni
1997. húsvét	Soltész Gabriella sárospataki	karácsony	Csordás Dóra VI. é. debreceni
pünkösd	Gál Szilárd sárospataki	2003. húsvét	Gilicze András III. é. debreceni
karácsony	Kiss Péter sárospataki	pünkösd	Demeter Ottó V. é. debreceni
1998. húsvét	Kiss Péter sárospataki	karácsony	Sajtos Szilárd V. é. debreceni
pünkösd	Ács Mihály sárospataki	2004. húsvét	Pál László I. é. debreceni
karácsony	Sipos Tamás sárospataki	pünkösd	Varga Sándor I. é. debreceni
1999. húsvét	Acsai Balázs sárospataki	karácsony	Pál László II. é. debreceni

Szöke Éva: Köszönet

Köszönöm a tavaszi szellőt,
A kék égen nyargaló felhőt,
Az ébredező erdők illatát,
A fénylőn rügyező fák ágát.

Köszönöm a távoli hegyeket,
Mik titokzatosan kéklenek.
Azt juttatják eszembe,
Hol kezdődik a végtelen.

Köszönöm a tavaszi virágot,
Mely beborítja a világot,
Lágy illatával bódít,
Harsány színével vidámit.

Köszönöm a mezők illatát,
A reggeli rétek páráját,

Sejtelmessé teszi a világot,
Tán betakarja a valóságot.

Köszönöm a harangszót,
Olyan, mint a takaró,
Melegíti testem, lelkem,
Köszönetem hozzád viszem.

Köszönöm a hívó szót.
Hogy fülem meghallja a jót.
Észreveszem a szépet,
A felém áradó szeretetet.

Köszönöm, hogy vigyázol rám,
El ne tévedjek életem útján.
Keskeny úton járjak,
S a végén Rád találjak.

FOHÁSZ

Ha a bennetek levő
világosság sötétség,
mekkora a sötétség?

Uram ments meg engem:
Az óriások törpeségétől
A kegyesek kegyetlenségétől
A szűkkeblűek
nagylelkűségétől,
A hívők hitetlenségétől,
A fősvények ajándékától,
Az okatlanok okoskodásától,
Az értelmesek
meg nem értésétől,
Ments meg, Uram Isten.

Nátánáel

Ki csendesen és némán
Ülsz fügefád alatt,
Meleg miatt megpihensz,
Súlyos terhed leteszed
Vagy nézed, a világ hogy halad.

Vársz örömhegyekre, nagy csodákra
Kétkedően kérded:
Názáretből származhat-e jó
A megváltásra vágyó világra?

Láss csodát! Aprót s parányt.
Ezernyi törtszilánkból áll össze nagy egész.
Názáretből eljött Krisztust,
Kiben életed megnyered,
Jer és lásd ma meg!

V. Zs.

Lukács evangéliuma 18. rész

Kis gyermekek nagy hite,
Felnőtt nagyok kételye.
Ember, ki bizik, remél,
Üdvösséget megnyer s él.

Vagy hitetlenül elvész
Nem fogadva gyermekként
Bízva Isten országát,
Örök nagy boldogságát.

V. Zs.

Varietas delectat

Végtelen formák, örök ritmusok,
Színek gazdag pompája,
Illatok ezernyi árja
Az Úr teremtett világa.

V. Zs.

MAGYAR SZEMMEL — Trianonra emlékezünk

Az Úrnak 2004. évében zavaros, ellentmondásos vélemények és várakozások közepette került sor Magyarországon a kettős állampolgárságért kiírt népszavazásra. Az anyaországban meghasonlás támadt az elszakított területeken élő honfitársaik tekintetében. Kétségtelen azonban, hogy nem gazdasági kérdés ez az egész, hanem egy nagyhatalmi erőszakkal szétdarabolt ország és nemzet Trianon óta kezeletlen betegsége. Alábbi írásunk is erre kíván rámutatni.

A hetvenhetedik is elmúlt

És csak nem mozdult meg Európa lelkiismerete. Amikor 1920. június 4-én, déli 12 órakor hatályba léptek a több mint ezeréves magyar nemzetet feldaraboló trianoni határok, a dolog annyira képtelen fantazmagóriának tűnt, hogy szinte nem is volt komolyan vehető. Ahhoz hasonló abszurditásnak tűnhetett a kortársak szemében, amint nekünk tünne ma egy diplomáciai bejelentés, hogy a jövő hét csütörtöktől 14 óra 30 perctől kezdődően Pest és Buda két szuverén állam fennhatósága alá fog tartozni, és azon túl a Duna-hidak igénybevételéhez érvényes vízummal ellátott útleveél szükségeltetik. (...)

Történészek igazolhatják, hogy az első évtizedben, körülbelül 1930-ig maguk a románok sem hitték el, hogy ez így maradhat! Nemcsak a magyar közvélekedés, de a román kormányok is számítottak arra az állítólagos záradékra, amely – így tudta az egész ország népe –, kimondta, hogy a békeszerződés 10. évfordulóján, azaz 1929-30 körül az elszakított területeken nemzetközi ellenőrzés mellett demokratikus népszavazást kell tartani annak eldöntése érdekében, hogy az érintett részek lakossága hova óhajt tartozni a jövőben. Magyarhonhoz-e, vagy valamelyik vadonatúj kreációhoz: Csehszlovákiához, Romániához, Jugoszláviához. (...)

Ha Erdélyről esik szó baráti körben, a „szegény erdélyiek”, vagy a „szerecsétlen Erdély” a leggyakrabban előforduló kifejezések. Ugyanis az elmúlt évtizedek történései ezt tették realitássá. Kialakult tehát a szereposztás. Mi, anyaországbeliek vagyunk az erősek és tehetősek, a mi felelősségünk, hogy felkaroljuk, megvédjük, életben tartjuk egyre gyengülő erdélyi véreinket. A diktatúra szörnyű éveiben mi csempésztük be a gyógyszereket és az élelmet a test erősítésére, a magyar könyveket a szellem élesztésére, és a híreket a remény életben tartására.

Ám nem volt ez mindig így. Sőt a Trianont követő sokk első éveiben így hangzott így hangzott a leggyakoribb budapesti óhaj: „Mi lesz velünk Erdély nélkül?” Nem azt kérdezték, hogy mi lesz Erdéllyel nélkülünk, mivel a Király-hágón túli országrész erejét, vitalitását és gazdagságát annyira adottnak látták elődeink, hogy az elszakadás legveszélyeztetettebbje szemükben a minden történelmi logi-

kát, földrajzi realitást és valószínűséget nélkülöző határok közé nyomorított anyaország volt.

Trianon képtelen helyzetet teremtett, amelyet egy magyar sem fogadhat el. 1100 éves történelmünk parancsoló kényszere a Nem, nem, soha kiáltáshoz való jogunk! De merjünk őszinték lenni néhány perc erejéig, és mondjuk ki: mindez csak óbégatás maradt, eredmény nélküli szájjártatás, amit Európa és a világ népei – alkatuk és intelligenciájuk függvényében – vagy gúnyos mosollyal, vagy csodálkozó vállrándítással fogadnak. (...)

Idézzük Szabó Dezsőt, aki e „lelke-lopott ország” tragédiájának elemzésekor így figyelmezteti az anyaországbelieket: Követelhetjük-e mi nagy hangon a demokrácia nagy jogait a világ előtt az idegen uralom alá került magyarok számára, ha ugyanakkor kijelentjük, hogy a nekünk maradt magyarok még nincsenek megérve a jogok számára? És követelhetjük-e nekik a nemzeti kultúrát, amikor az már a magyar fővárosban is ritka vendég, követelhetjük-e az anyanyelv megőrzésének a jogát, amikor állami televízióink és rádióink a nyelvrontás intézményesített fórumaivá váltak? (...) Követelhetünk-e olyan intézményrendszert létrehozni az utódállamokban, amely erősíti és védi a magyarságot, amikor a maradék hazában ezen intézmények felszámolása, „karcsúsítása”, összevonása, burkolt vagy kendőzetlen megszüntetése folyik?

Szőcs Zoltán

(Részlet az 1999-es Trianon Kalendáriumban megjelent írásból)

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG 2004. ÉVI STATISZTIKÁJA

Megkereszteltünk: 4 fit, 1 leányt, összesen 5 főt. Név szerint: Nagy Kristóf Milánt, Juhos Lilit, Király Rolandot, Papp Leventét, Szabó Béla Pétert.

Konfirmált: 6 fi és 4 nő, összesen 10 fő: Hurja Zoltán, Koós Máté, Pingitzer Gábor, Soós Áron, Tóth Péter, Czakó Emese, Oláh Mónika, Simon Tünde, Sülyi Szilvia, Király Bertalan.

2004-ben megeskettük: Fekete Norbert és Faházi Szilvia Hedvig tiszta református párt.

Eltemettünk: 5 fit és 11 nőt, összesen: 16 főt. Ezek közül négyet nem helyben temettünk, név szerint özv. Szabó Károlyné 85 é., özv. Csont Béláné 77 é., özv. Szabó Józsefné 86 é., Magyar Bertalanné 48 é., özv. Csont Sámuelné 85 é., özv. Csont Bálintné 84 é., özv. Varró Lászlóné 81 é., Soós Gyuláné 79 é., Koós Gyula 66 é., Szőke Barna 75 é., özv. Gábor Józsefné 89 é., id. Czakó Lajos 67 é., Kis Molnár István 49 é., özv. Szabó Istvánné 85 é., Magyar Bertalan 64 é., László Józsefné 36 é. testvéreinket.

Istentisztelet volt az évben 95-ször.

Egyházfenntartói járulék: 538.000.-, perselypénz: 252.787.-

Úrvacsora 7-szer volt, kenyeret és bort adtak: bőjtire Várady Zsolt, húsvétra Gyöngyösi István, pünkösdkor Sarkadi István, konfirmációra Molnár József és Oláh Béla, újkenyérre Gyöngyösi István, újbórra özv. Nánási Józsefné, karácsonyra Papp József

Isten dicsőségére adományok: Deák Zsuzsanna 1.000.-, néhai Szabó Károlyné lányai 2.000.-, özv. N. Szabó Jánosné 1.000.-, Pingitzer Gábor 5.000.-, id. Czakó Lajosné 5.000.-, özv. Bata Imréné 5.000.-, a Juhos és Gyöngyösi család 5.000.-, Sarkadi István 7.000.-, özv. Demeter Károlyné 2.000.-, özv. Szőke Jánosné 1.000.-, Schweitzer Jánosné 3.000.-, özv. Molnár Béláné 5.000.-; összesen: 42.000.-.

Emlékharangzó volt: nh. Bencs Lajosnénak, nh. Bodnár Mártonnak, nh. Lőkös Andrásnak, nh. ifj. Berecz Józsefnek, nh. Kiss Lajosnak, nh. Kelemen Istvánnak, nh. Kiss Lajosnénak, nh. Goór Lászlónénak. Temetésekor Gyenge Jánosnak.

Legátus 3-szor volt: húsvétkor Pál László I. é. debreceni th., pünkösdkor Varga Sándor I. é. debreceni th., karácsonykor Pál László II. é. debreceni teológus hallgató.

HÍREK, HIRDETÉSEK

Az egyházközség alapítványa, a **RADOSTYÁN 1762-ES ÉVI HARANGTORNYÁÉRT** alapítvány a 2003. évi 1 %-os felajánlásokból **58.001.- forintot** kapott. Köszönet érte.

A templomtető és műemlék templom felújításához szükséges tervek elkészültek, részben az engedélyek is megvannak már.

Hirdetem az **istentiszteleti alkalmakat**: közönséges vasárnap délelőtt fél 10 órai kezdettel, délután fél 3 órai kezdettel.

Húsvétkor a délutáni istentisztelet kezdete a diák szolgálata miatt **3 órakor** lesz.

Nagyheti istentiszteleti alkalmaink: Csütörtökön, pénteken és szombaton este fél 7 órakor a gyülekezeti teremben.

Húsvétól a templomban tartjuk az istentiszteleteket.

Ünnepi követ, **húsvéti legátus** Debrecenből érkezik hozzánk húsvét szent ünnepére, a már tavaly pünkösdkor itt szolgált **Varga Sándor**, az idén II. éves theológiai hallgató. Fogadjuk szeretettel. A neki szánt **adományokat gyűjtjük** a községben.

December végén **eltemettük László Józsefné Dienes Judit** 36 éves, januárban **Janschich Jánosné Szücs Katalin** 47 éves, özvegy **Szőke Jánosné Vadnai Juliánna** 88 éves és **Petik László** 69 éves testvéreinket. Isten vigasztaló kegyelmét kérjük a gyászoló családtagokra.

Az elmúlt évben az **arnóti református missziói egyházközséget 5.000.- forint adománnyal** támogattuk gyülekezeti épületeik kialakításában.

A **szőkőár** sújtotta emberek megsegítésére **20.000.- forintot** küldtünk el januárban. Köszönet az adományokért.

Örömmel tudatjuk, hogy egyházunk újabb intézménnyel gazdagodott. Megnyílt ugyanis az emeltszintű **tiszaújvárosi református idősek otthona**.

Isten dicsőségére **adományok** voltak az elmúlt hónapokban: özv. **Demeter Károlyné** 2.000.-, özv. **Szőke Jánosné** karácsonykor 1.000.-, **Schweitzer Jánosné**

Dusnokról 3.000.-, özv. **Molnár Béláné** 5.000.-, özv. **Janschich János** 5.000.-, özv. **Bata Imréné** 5.000.-, özv. **Bakos Mátyásné** 1.000.-. Isten áldása legyen a jószívű adakozókon.

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református

Egyház Lapja

Szerkesztő és Kiadó:

Várady Zsolt József
lelkipásztor

3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám

E-mail:

varadyzsolt@freemail.hu

Telefon: 48/424-570

Megjelenik: Igény szerint,
évente legalább egyszer

Ára: 50 Forint

Lapunknak szánt írásait,
észrevételeiket a fenti címre kér-
jük.

XIII. évfolyam 1. szám
(28. szám)

2005. március (húsvét) hava

„NINCS MÁR SZÍVEM FÉLELMÉRE
NÉZNI SÍROM FENEKÉRE,
MERT LÁTOM JÉZUS PÉLDÁJÁBÓL, MI
LEHET A HOLTAK PORÁBÓL.”

347. dicséret 3. verséből